

Tanja Lužnik Klinar

LOTI IN POMLADNI DAN



Ilustrirala Tanja Lužnik Klinar

Tanja Lužnik Klinar

Loti in pomladni dan

Ilustrirala

Tanja Lužnik Klinar

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s.p. Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, s snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID 279280643](#)

ISBN 978-961-97318-8-8 (PDF)

»Dobro jutro, Loti,« je zašepetal glas. Loti je čisto malo odprla oči. Ni bila prepričana, če je že čas, da se prebudi. Napol v snu je prisluškovala zvokom iz kuhinje. Žvenket skodelic, šumenje vode iz pipe, tiktakanje ure. Potopila se je nazaj v sanje. Zvok mačjih briketov, ki jih nekdo stresa v njeno posodo. Loti je bila v hipu budna. Čas je za zajtrk.



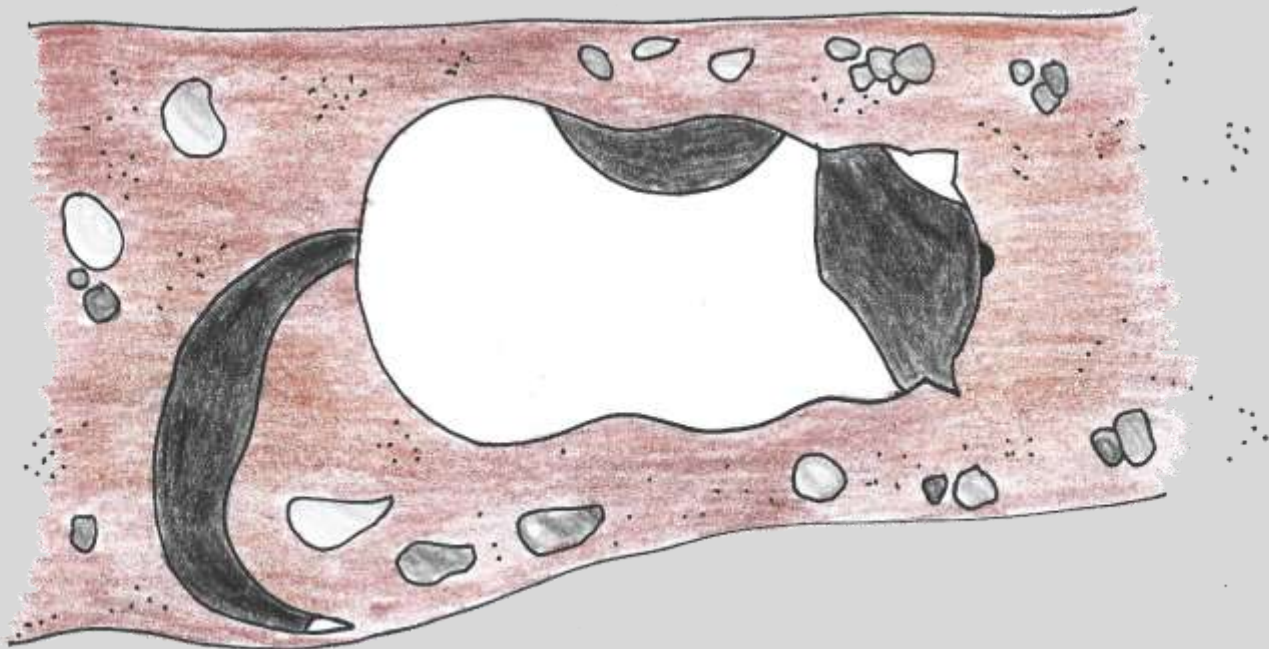
»Dober tek, Loti. Si dobro spala?« jo je ogovoril prijazen glas. Mucka je hrustala brikete.



Skozi okno je na njen rep posvetil žarek sonca. Mehka roka jo je pobožala po svilnati dlaki. Loti se je odpravila proti vhodnim vratom. Za trenutek je postala na pragu hiše. Ozrla se je na levo in desno in povohala zrak. Dišal je po svežem jutru. »Mijav,« je zamijavkala in se ozrla nazaj, ko so se vrata zaprla. Čas je za potep.



Odpravila se je po ozki vaški poti navzdol. Pod tačkami je čutila hladna tla, na kožuščku pa prijetno toploto sonca. Njen korak je bil lahkoten.



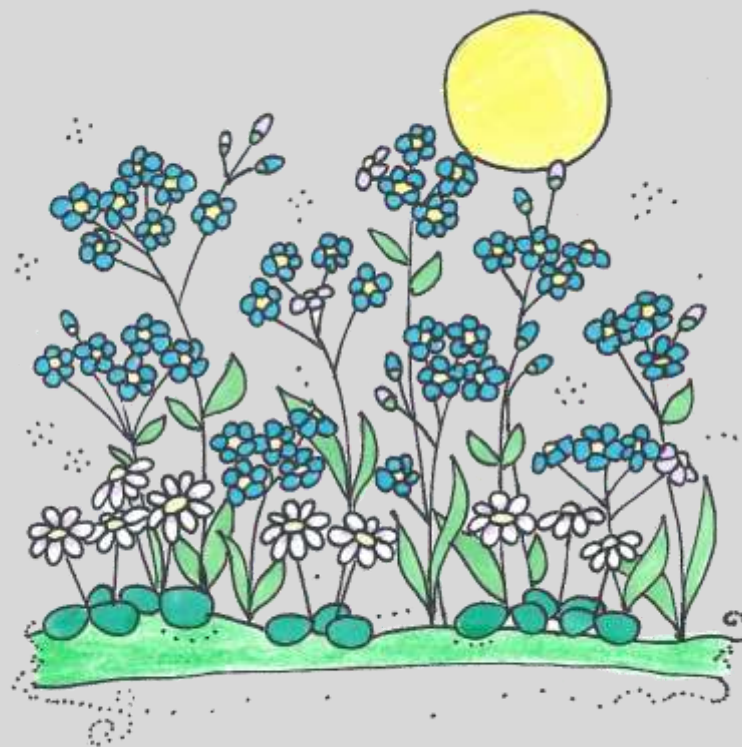
Pot jo je vodila mimo kmetije. Tu se je Loti ustavila. Preverila je, če je vse kot ponavadi.



Bilo je. Kuža je dremal pred svojo utico, kokoši v hlevu so čebijale, krava je zamukala.



Za kmetijo se je raztezal prostran travnik. Žarel je v zeleni barvi sveže trave, belini marjetic in modrini spominčic. Loti je privihovala smrček in vpijala vonjave. Cvetlice so sladko dišale, vonj trave se je mešal s prijetnim vonjem prsti. Pozorno je opazovala, če se kje kaj premika. Ko je s tačko pobrskala po tleh, so na plano prilezle mravlje. Okoli repa ji je zabrenčala muha.



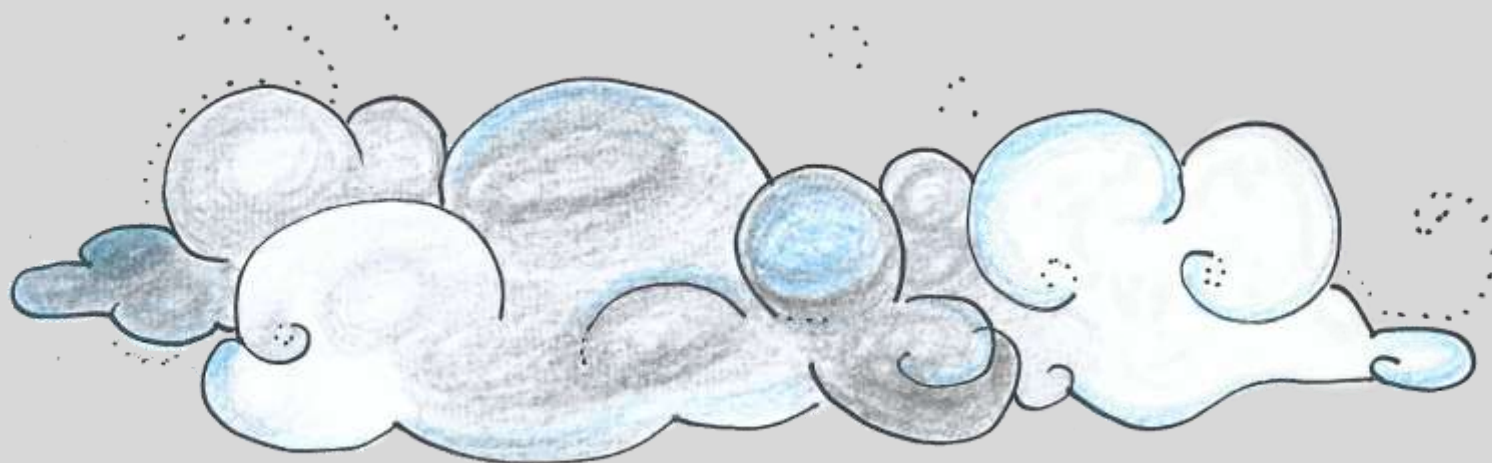
Z desnim očesom je opazila nekaj rdečega. Pikapolonica. Narava se je po dolgi zimi dokončno prebudila.



Mucka je radostno tekala sem in tja. Vmes je nekajkrat prav visoko poskočila.



Na nebu so se pričeli zbirati oblaki. Postajali so vedno bolj temni. Zapihal je veter. Loti je začutila, da se je nekaj spremenilo. Nič več ni čutila sonca, ki ji je še malo prej grelo ušesa.



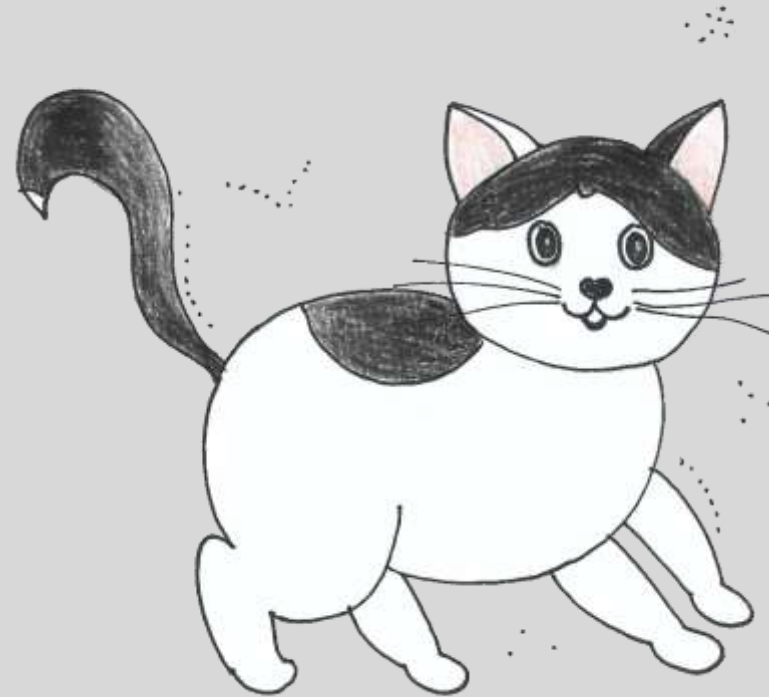
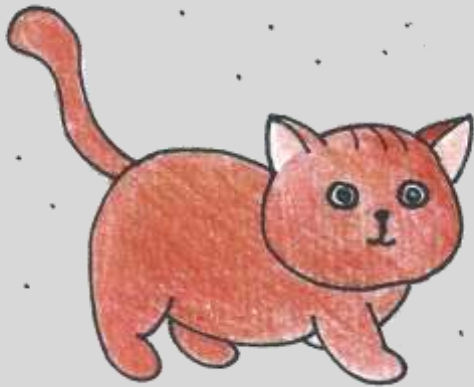
Prva kaplja dežja ji je padla naravnost na smrček. Kapelj je bilo vedno več in vedno večje so postajale. Loti ni prav nič marala dežja. Treba bo poiskati zavetje.



»Mjav. Mjav,« se je zaslíšalo drobno mačje oglašanje. Loti se je ozrla okoli sebe. Vanjo so gledale prestrašene oči. »Mijaaaaav.« Loti je previdno stopala proti očem. Mačji mladič se je tiščal k tlom. Svoj smrček je približala njegovemu, ga povohala, nato pa mladiča polizala po obrazu. Malo oranžno bitje se je dvignilo na tačke. Loti se je s svojim telesom obregnila ob njegovo telesce, nato pa je svoj korak usmerila proti kmetiji.



Mladič ji je drobencijaje sledil. Na robu travnika je stala skladovnica drv. Ta jima bo nudila zatočišče.



Živalici sta se stisnili druga k drugi. Streha nad skladovnico ju je varovala pred dežjem. Zaspali sta.



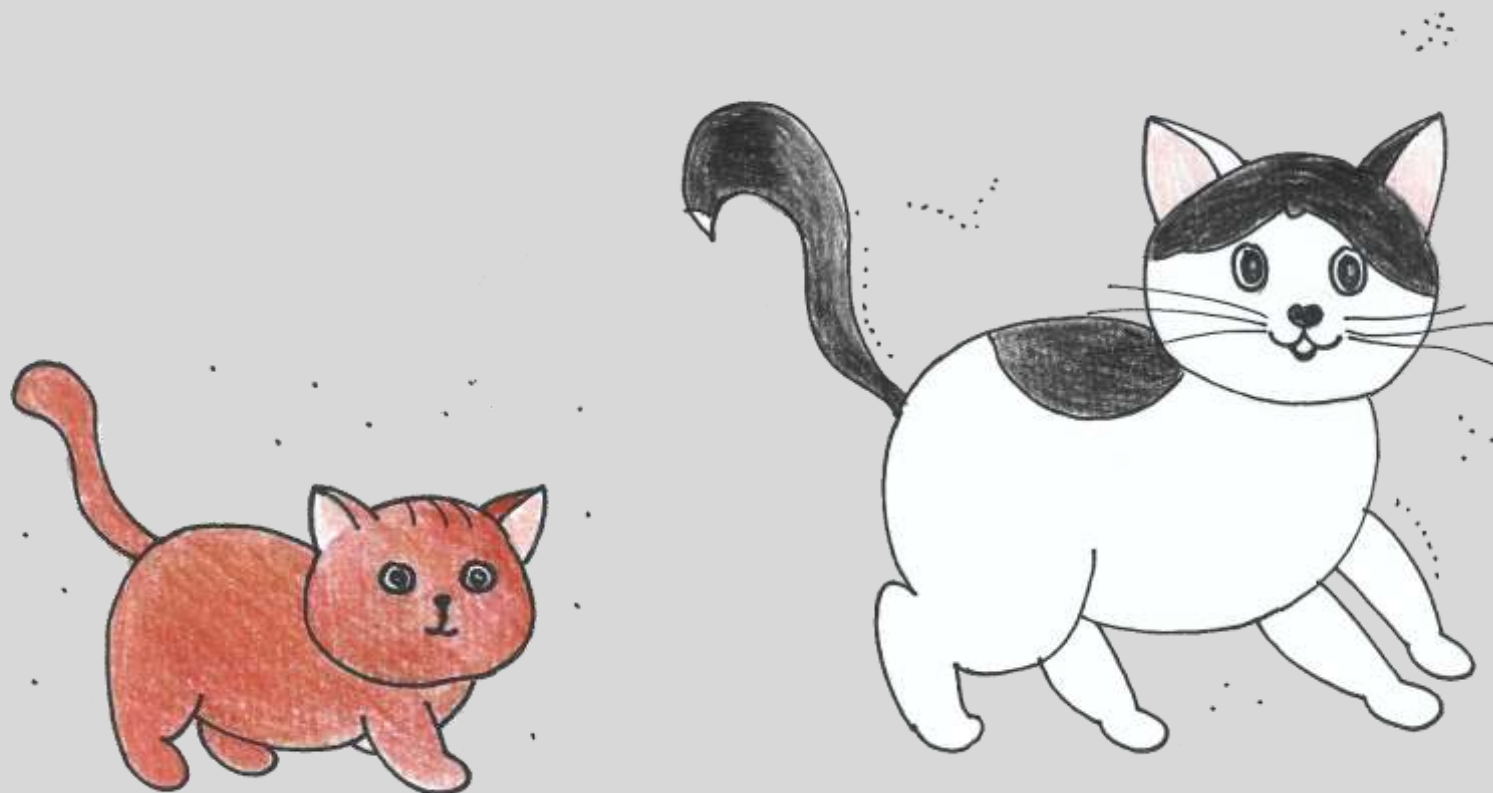
Iz spanca ju je zbudilo ptičje petje.



Dež je ponehal, veter se je polegel. Sonce je počasi zahajalo za hribe.



Loti in mladič sta stresla z glavama in se pretegnila. Mali muc je spet sledil večjemu.



Iz hleva so se zaslišale krave in kokoši. Kuža je zalajal.



»Muc muc muc«, je klical glas. Mali muc je stekel proti njemu. »Kod si hodil tako dolgo?« je vprašal glas. »Pridi k meni, kepica moja mala.« Loti je opazovala veselo snidenje, zamijavkala v pozdrav in se odpravila proti domu. Stopala je po ozki vaški poti navkreber.



Vhodna vrata doma so bila priprta. Pohitela je proti posodi, iz katere je dišalo po njeni najljubši hrani. Mehka roka jo je pobožala po svilnati dlaki. »Kaj si danes počela? Si šla k potoku ali na travnik? Upam, da si doživela kaj lepega,« jo je ogovarjal glas. Ko se je do sitega najedla, je skočila na svojo blazino na kavču. Oči so se ji kar same od sebe zapirale.



»Lahko noč, Loti,« je zašepetal glas.

